

Abstrakt

Cílem práce je nové zmapování Kantovy a Husserlovy transcendentální pozice, které by nebylo zatížené hlavním nedostatkem téměř všech dosavadních publikací na toto téma, totiž jednostranným zaměřením na myšlení Husserlovo. Jelikož za jeden z hlavních důvodů tohoto zažitého podceňování Kantovy filosofie ve vztahu k Husserlovi lze považovat samotné Husserlovo kritické vyrovnávání se s Kantem, zabývá se tato práce na prvním místě otázkou po oprávněnosti této Husserlovy kritiky. Vlastním jádrem práce je pokus o svébytnou interpretaci Kantovy transcendentální filosofie, která postupuje mimo běžná filosofémata klasické fenomenologie a snaží se tak představit Kantův transcendentální podnik v jeho specifické podobě a z jeho vlastních motivů. Ve druhé části práce je krátce načrtnut způsob, jakým se Husserl postupně dopracovává od deskriptivní psychologie na pozici transcendentalismu, aby tím zřetelněji vynikly podstatné odlišnosti obou transcendentálních pozic. Na takto položeném základě se ukazuje, že většina Husserlových výtek vůči Kantovi je na jedné straně neoprávněná, na druhé straně ale zároveň dobře pochopitelná, totiž jako implicitní snaha distancovat se od nedostatků spojených s dřívějšími fázemi Husserlova vlastního myšlení.